

15. januar 1998. Miljøforeningen for bevarelse af miljøet omkring Københavns Lufthavn mod Københavns Lufthavne A/S

En miljøforening havde ikke klageadgang. Generelle bemærkninger om begrebet retlig interesse i klagenævnsloven

I anledning af en påtænkt udvidelse af Københavns Lufthavn i Kastrup lod Københavns Lufthavne A/S udarbejde en såkaldt VVM-redegørelse i henhold til direktiv 85/337, dvs. en redegørelse for udvidelsens indvirkning på miljøet. En forening, der har til formål at arbejde for bevarelsen af miljøet omkring Københavns Lufthavn, klagede til Klagenævnet over, at nogle tjenesteydelser i forbindelse med udarbejdelsen af VVM-redegørelsen ikke var blevet udbudt i EU-udbud. Foreningen gjorde gældende, at den på baggrund af sit formål havde retlig interesse i VVM-redegørelsen og dens tilblivelse, herunder om redegørelsen skulle have været udbudt efter EU's udbudsregler, og at foreningen derfor var klageberettiget efter Lov om Klagenævnet for Udbud § 4, stk. 1, nr. 1), hvorefter der er klageadgang for enhver, der har retlig interesse. Foreningen gjorde videre gældende, at den, såfremt de omhandlede tjenesteydelser var blevet udbudt efter EU's udbudsregler, ville have afgivet tilbud eventuelt i samarbejde med andre, og at foreningen i hvert fald på denne baggrund var klageberettiget efter lovens § 4, stk. 1, nr. 1).

Klagenævnet henviste til, at § 4, stk. 1, nr. 1) i Lov om Klagenævnet for Udbud er udformet på baggrund af kontroldirektiverne 89/665 og 92/13. Klagenævnet henviste videre til, at der ved Bekendtgørelse om Klagenævnet for Udbud er tillagt en række organisationer og myndigheder klageadgang, og at det herved er sikret, at der fra offentlige myndigheders side gennemføres et tilsyn med, at de offentlige udbydere overholder udbudsreglerne.

På denne baggrund fandt Klagenævnet, at klageadgang efter lovens § 4, stk. 1, nr. 1) alene tilkommer virksomheder, der som potentielle tilbudsgivere har en direkte økonomisk interesse i at få Klagenavnets stillingtagen til, om et arbejde skal udbydes eller skulle være udbudt efter EU's udbudsregler, eller om der ved et udbud er sket tilsidesættelse af disse regler, og i at få Klagenavnets reaktion på en eventuel tilsidesættelse af dem. Den klagende forenings mere generelle interesse i VVM-rapporten og dens tilblivelse inddebar således ikke, at foreningen havde klageret efter lovens § 4, stk. 1, nr. 1). Da det endvidere ikke var oplyst, at foreningen drev erhvervsmæssig virksomhed med udarbejdelse af sagkyndige rapporter, havde Klagenævnet ikke lagt vægt på foreningens oplysning om, at den ville have afgivet tilbud på de omhandlede tjenesteydelser, hvis de var blevet udbudt i EU-udbud, og foreningen var derfor heller ikke med denne begrundelse klageberettiget i medfør af bestemmelsen.

Klagenævnet afviste herefter klagen.